

Odpověď na Boží volání, abychom se stali Jeho dispenzačním nástrojem, Jeho vítězi, ke změně věku

Čtení z Písma: Da 1,4-9; 2,17-19; 4,25-26.32; 6,10-11; 9,1-4.23; 10,11.19; 11,32b; 12,3

I. Pokaždé, když chce Bůh učinit dispenzační pohyb, který změni věk, musí získat svůj dispenzační nástroj; musíme být těmi, kteří mají pro Boha dispenzační hodnotu – Zj 12,5-11; 1,20; Da 12,3; Mt 13,43:

- A. Musíme zvážit, co děláme, abychom přinesli příští věk; toto je zvláštní čas, a proto je třeba, aby zvláštní křesťané konali zvláštní dílo – 16,8; Zj 19,7; 1K 1,9; Zj 2,4-7; Ko 1,18b; J 17,21; 1K 14,4b; Ef 4,16; Ko 2,19.
- B. Princip Pánovy obnovy je vidět u Daniela („Bůh je můj soudce“), Chananjáše („Hospodin milostivě daroval“ nebo „zahrnut Hospodinovou přízní“), Míšaela („Kdo je jako Bůh?“) a Azarjáše („Hospodin pomohl“); „Daniel a jeho přátelé“ byli absolutně jedno s Bohem v jejich vítězství nad Satanovými úklady; byli to lidé, kteří změnilí věk zajetí Božího lidu na věk jejich návratu do země Immanuela za účelem vybudování Božího města pro Boží vyjádření a autoritu – Da 2,13.17; Iz 8,8; srv. Zj 17,14:
1. Z Božího pohledu je vítěz „mužem převzácným“, ba dokonce samou „vzácností“, člověkem, kterého Bůh může použít ke změně věku – 1Pt 2,7; Da 9,23; 10,11.19.
 2. Kristus jako jedinečný Vítěz zahrnuje všechny vítěze; jedinečný Vítěz přebývá v našem duchu, aby nás učinil svými vítězi – J 14,30; Da 2,34-35; Zj 19,7-21; 1J 5,4.18-19; Zj 3,21.
- C. Pán potřebuje vzbudit lidi, kteří změni věk, aby se obnovilo Boží vyjádření a autorita; mezi padlým lidstvem je Boží vyjádření zničeno a Jeho autorita popírána; Daniel a jeho společníci skutečně dovolili Bohu, aby byl skrze ně vyjádřen, a byli skutečně poddání Boží autoritě – Gn 1,26; Da 3,14-30; 4,17.26; Zj 22,1-2.

II. Daniel měl společníky, s nimiž byl absolutně zasvěcen Bohu a oddělen pro Boha od věku, který následuje Satana – Da 1,4-8; 5,12.22; 6,10:

- A. Všichni, kteří jsou používáni Bohem ke změně věku, musí být nazírové – dobrovolně zasvěcení lidé, kteří jsou s absolutní a konečnou platností zasvěceni Bohu – Nu 6,1-8.22-27; Ž 110,3; L 9,62; Fp 3,13-14.
- B. Ačkoli Daniel a jeho společníci byli stále velmi mladí, postavili se jako anti-svědectví, podobně jako Antipas v církvi v Pergamu – Zj 2,13.

III. Daniel se skrze Boží Slovo připojil k Boží touze – Da 9,1-4; Dt 17,18-20; 2Tm 3,16-17; Ef 6,17-18; Ž 119,11.24:

- A. Daniel byl nejen člověkem, který pravidelně četl Boží Slovo, ale také člověkem, který se připojil k Božímu Slovu:
1. Když si Daniel v knize Jeremjáš přečetl, že Bůh pro Izraelce určil sedmdesát let zajetí a že po sedmdesáti letech se k nim vrátí, aby jim požehnal, okamžitě se začal postit a modlit; jakmile se skrze Slovo dotkl Boží touhy, připojil se k této touze – Da 9,2-3.
 2. Když Daniel přečetl knihu Leviticus, už nemohl jíst nečisté jídlo (Da 1,8-21); po přečtení knihy Jeremjáš nemohl jinak, než se postit a modlit za obnovu Božího lidu (29,10-14).
- B. Musíme číst Boží Slovo v duchu a atmosféře modlitby a dotýkat se Boží touhy z Jeho Slova; poté se musíme k této touze okamžitě připojit; Bible by měla ovlivňovat naše životy a my bychom se měli připojovat k Bibli – srv. Ž 119,11.15-

16.133.140; 2K 6,14-18.

IV. Daniel byl člověk se znamenitým duchem, člověk, který žil pod Boží vládou ve skutečnosti království nebes, vlády nebes – Da 2,17-19.28; 6,11; 9,1-4.17; 5,12.14 (Kral.); 6,3; 5,22-23; 4,25-26.32:

- A. Středem 6. kapitoly knihy Daniel je modlitba člověka za vykonání Boží ekonomie; modlitby člověka jsou podobné kolejím, které dláždí cestu, aby mohl pokračovat Boží pohyb; Boží ekonomie nemůže být přivedena k plnosti a naplnění jinak než modlitbou; to je vnitřní tajemství této kapitoly.
- B. Nejvyšší vyjádření člověka, který spolupracuje s Bohem, spočívá v modlitbě; Bůh vykonává svou ekonomii na zemi skrze svá věrná řečiště modlitby – Mt 26,41; Sk 6,4; Ef 6,17-18; Ko 4,2.
- C. Modlitba je tíšňovou linkou v Pánově obnově; čím více se Satan snaží mařit naši modlitbu, tím více bychom se měli modlit – Da 6,11; srv. vv. 5-10:
 - 1. Daniel byl člověk, který žil před Bohem; spoléhal na modlitbu, aby vykonal to, co člověk nedokáže, a spoléhal na modlitbu, aby pochopil to, čemu člověk nerozumí – 2,17-19; 9,1-4; 10,1-3.11-13.
 - 2. Danielova modlitba byla zcela pro Boha, nikoli pro sebe; modlitbou poskytl Bohu nejvyšší spolupráci – 9,2b; Jr 25,11; Da 9,17; 1Kr 8,48.
 - 3. Protože byl Daniel člověkem modlitby, byl uznán Bohem, byl způsobilý k tomu, aby jej Bůh používal, a byl schopen mluvit o Božím tajemství – srv. Sk 6,4.
 - 4. Danielova modlitba dosáhla nejvyššího vrcholu; žádal Boha, aby udělal něco pro sebe; modlil se: „Teď ale vyslyš, Bože náš, modlitbu svého otroka i jeho úpěnlivé prosby a rozjasni svou tvář nad svou zpusťovanou svatyní, pro Panovníka“ – Da 9,17.
 - 5. Pouze člověk jako Daniel, který se modlil k Bohu s nerozděleným srdcem modlitbou měnící věk, může být použit Bohem ke změně věku.

V. Daniel byl obětavý člověk s duchem mučednictví – 6,11-12:

- A. Danielovi společníci měli pravého ducha mučednictví; reprezentovali Hospodina jako jediného Boha a postavili se proti modloslužbě i za cenu vlastního života, když byli na příkaz Nebúkadnesara uvrženi do rozpálené pece – 3,19-23.
- B. Daniel se modlil s rizikem ohrožení svého života; záměrem vezírů a satrapů bylo zničit Daniela, ale záměrem Satana, který se za nimi skrýval, bylo odříznout modlitební kanál, který Bůh používal k uskutečňování své ekonomie – 6,4-24.
- C. Každý, koho Bůh používá ke změně věku, se bojí pouze jedné věci, tj. aby neurazil Boha a neztratil Jeho přítomnost – 3,17-18; 2K 5,9-10; srv. Ž 51,11; Joz 7,4.

VI. Abychom byli dnešními vítězi jako Boží dispenzační nástroj, který mění věk, musíme vykupovat čas; list Koloským 4,5 říká „Vykupujte čas“ a list Efeským 5,16 říká „Vykupujte čas“:

- A. Slovo „čas“ lze v těchto pasážích přeložit jako vykoupení „příležitosti“; my, kteří se učíme sloužit Pánu, nesmíme dopustit, aby Hlava měla pocit, že jsme otupělí vůči Jeho pokynům a necitliví na Jeho vedení; musíme Pánu dovolit, aby vycvičil náš duchovní smysl a náš duchovní zrak, abychom vnímali příležitosti, kdykoli se naskytnou, a co nejvíce z nich vytěžili.
- B. Ze dnů, které nám Pán určil, mohl být včerejšek největším dnem našeho života, ale my jsme včera možná žili obyčejným způsobem; to znamená zmeškat příležitost; neexistuje den, který by pro nás postrádal Boží uspořádání.
- C. Možná nám Pán dal myšlenku, že bychom měli vyhledat určitého člověka, který by mohl být potenciálně velmi užitečným pro Pána (srv. Sk 9,10-19; 22,12-16), ale my jsme toho dne nešli, protože jsme se báli, že počasí je příliš horké, a byli jsme příliš

líní.

- D. Jednoho dne se postavíme před Pána; možná budeme litovat věcí v našem životě, které nám nyní poskytují uspokojení; mnohokrát jsme nedosáhli Boží vůle a jednali pošetile; nebyli jsme věrní v tom, abychom žili Krista, pěstovali Krista a šířili Krista v každém ohledu pro vybudování Jeho Těla – 2K 5,10; Mt 25,21-23.25-26.30; Ko 1,9-10; Mt 7,26; 25,2-3.8.
- E. Daniel 11,32b říká: „Lid, který zná svého Boha, projeví sílu a bude jednat“; to znamená, že Boží lid otevře nové obzory; čím více známe Boží vůli, tím více budeme využívat příležitosti; ti, kteří znají Boha, nikdy nebudou žít navyklým způsobem den co den – srv. Dt 4,25 a poznámka v Překlade obnovy.
- F. „Viděli jsme, jak Bůh požehnal práci bratra Witnesse. Jeho silnou stránkou je, že nedovolí, aby nějaká příležitost proklouzla. Těžko najdete příležitost, kterou by promeškal. Jakmile se naskytne příležitost, využije ji“ – řeč bratra Watchmana Neeho z 19. července 1950 (*The Collected Works of Watchman Nee*, sv. 55, str. 199).
- G. Pokud je naše služba v souladu s Boží vůlí, jeden den se bude rovnat mnoha dnům, ale dny strávené mimo Boží vůli se nepočítají; mimo Boží království nejsou žádné lidské bytosti zaměstnány Bohem (Mt 20,6-7); Nebúkadnesar byl spokojen se svým vlastním dílem (Da 4,30.37b) – to je princip Babylonu. Avšak díky Pánu za Jeho slovo útěchy, za slova z Jóela 2,25 – roky, které sežraly kobylky, nám budou nahrazeny; pokud své dny marníme, může se deset let rovnat jednomu dni, ale pokud vykupujeme čas, může se jeden den rovnat deseti letům.
- H. Žalm 90,12 (ČEP) říká: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce“ a Žalm 84,11 říká: „Den ve tvých nádvořích je lepší než tisíc jinde“; v nebi se dny nepočítají podle čtyřiaadvacetihodinového cyklu; Bůh má jiný způsob počítání dnů.

VII. Způsob, jak být dnes oživen, spočívá v tom, že odpovíme na Pánovo volání, abychom byli vítězem; vítěz je vitální člověk (ten, kdo je živý a aktivní) a vitální člověk je člověk, který se modlí – 119,88.159; Da 11,32b:

- A. Naším záměrem při utváření nových skupin je mít skupiny vítězů; to důvod, proč se skupiny nazývají „vitální skupiny“; plnočasové školení je také pro vytváření vítězů, kteří se naléhavě snaží zvítězit nad mrtvostí Sard (Zj 3,1), vlašností Laodiceje (vv. 15-16) a neplodností, kterou se zabýval Pán v Janovi 15, když mluvil o vinné révě a ratolestech (vv. 1-8.16).
- B. Máme-li být oživeni, musíme udržovat blízké, důvěrné a důkladné společenství s Pánem a s hledajícími svatými; potřebujeme, aby nás Pán vedl k některým společníkům, se kterými můžeme pracovat, stejně jako měl Daniel tři společníky – Da 1,6.
- C. Uvnitř dnešního církevního života (zobrazeného Jeruzalémem) musíme být Pánovými vítězi (zobrazenými Siómem); to znamená být v období vítězů podle Pánova volání (Zj 2,7.11.17.26-28; 3,5.12.20-21; 21,7); jedna věc je být v církevním životě, ale druhá věc je být vítězem v církevním životě (14,1-5).
- D. Musíme učinit rozhodnutí, že budeme vítězi, těmi, kteří jsou oživeni; vítěz je ten, kdo přemáhá všechno, co nahrazuje Krista nebo co je proti Kristu – Sd 5,15-16; 1J 2,18-20.27.

VIII. Jako dnešní vítězové bychom měli být jako synové Isacharovi, „kteří byli schopni rozumět časům a věděli, co má Izrael dělat“ (1Pa 12,33a); viz použitelná zkušenost bratra Leeho na následující straně.

Roku 1942 v předvečer probuzení v Čchi-fu během japonské okupace Číny, která učinila již tak těžký život v Číně ještě těžším, si bratr Lee zapsal do svých osobních poznámek:

Lidé na zemi trpí pohromami a církve zakoušejí těžkosti. Toto není období touhy Božího srdce, ale doba Božích postupů. Bůh používá své postupy, aby naplnil touhu svého srdce. Aby se období postupů změnilo v období touhy Božího srdce, člověk se musí modlit modlitbou, která mění věk. Takovým člověkem byl Daniel.

Země trpí pohromami, protože lidé na zemi nechtějí Boha a nestarají se o Boží záležitosti. Mají-li se tedy svatí modlit, aby ukončili čas pohrom, musí odpovědět na Boží požadavky a starat se o Boha a Jeho potřeby. Ach! Tyto mnohé dnešní pohromy by nás měli probudit, abychom již nežili pro zemi! Ach! Dnes bychom se měli skutečně zasvětit, abychom jménem církve odpověděli na Boží požadavky a aby Bůh mohl mít způsob, jak vstoupit a obrátit období postupů v období touhy svého srdce. (*The Collected Works of Witness Lee, 1932–1949, sv. 2, str. 27*)